الله نود و نه نام دارد، صد منهای یک، هیچکس آنها را حفظ نمی کند مگر اینکه وارد بهشت می شود؛ و الله متعال فرد است و عدد فرد را دوست دارد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «للهِ تسعةٌ وتسعون اسمًا، مائةً إلَّا واحدًا، لا يحفظُها أحدٌ إلَّا دخل الجنةَ، وهو وِترٌ يحبُّ الوِتر»: «الله نود و نه نام دارد، صد منهای یک، هیچکس آنها را حفظ نمی کند مگر اینکه وارد بهشت می شود؛ و الله متعال فرد است و عدد فرد را دوست دارد».

[صحیح است] [متفق علیه]

الله متعال نود و نه اسم دارد، هیچکس آنها را حفظ نمی کند مگر اینکه وارد بهشت می شود؛ منظور از حفظ، حفظ نمودن آنها و از بر خواندن است. همچنین گفته شده: معنایش ایمان و عمل به آنها و اطاعت و بندگی الله متعال بر اساس هریک از این اسامی و خواندن الله متعال با آنها می باشد. این حدیث بیانگر اثبات این تعداد اسم برای الله متعال است و نافی اثبات اسامی دیگر و بیشتر برای الله متعال نیست؛ و تخصیص این اسامی به این تعداد، به دلیل مشهورتر بودن و معانی واضحتری است که دارند. و مانند این است که بگویی: زید صد درهم دارد که آنها را برای صدقه دادن آماده کرده است. و این بر آن دلالت ندارد که زید درهم های بیشتری نداشته باشد، بلکه بر این مساله دلالت دارد که این مقدار را برای صدقه دادن در نظر گرفته است. حدیث ابن مسعود رضی الله عنه بر این تفسیر دلالت دارد؛ آنجا که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ»: «پروردگارا به حق تمامی اسامی ات که خود را با آنها نام نهادی یا در کتابت نازل کردی یا به یکی از مخلوقاتت آموختی و یا در علم غیب نزد خودت باقی گذاشتی». و این یعنی الله متعال نامهایی دارد که در کتابش نازل نکرده و خلایق را از آنها بی خبر گذاشته است. «وهو وِترٌ»؛ یعنی: الله واحد و یگانه و بی شریک است. «يحبُّ الوِتر»؛ یعنی: فرد بودن را در اعمال و بسیاری از طاعات و عبادات دوست دارد؛ از همین جهت است که نمازها را پنج وعده قرار داده و طواف را هفت شوط. و در بسیاری از عبادات انجام سه باره آنها مستحب است. و هفت آسمان و هفت زمین آفریده است و سایر موارد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10416